

Zalecenie nr 199 dotyczące pracy w sektorze rybołówstwa

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,
zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy
i zebrana tam w dniu 30 maja 2007 r. na dziewięćdziesiątej szóstej sesji,
uwzględniając Zalecenie nr 126 dotyczące szkolenia zawodowego rybaków z 1966 r.,
mając na uwadze Zalecenie nr 196 dotyczące pracy w rybołówstwie z 2005 r.
zmieniające Zalecenie nr 7 dotyczące ograniczenia czasu pracy w rybołówstwie z 1920 r.,
podjąwszy decyzję o przyjęciu pewnych propozycji dotyczących pracy w sektorze
rybołówstwa, co stanowi 14. pozycję porządku dziennego sesji oraz ustalwszy, że propozycje
te przyjmą formę zalecenia uzupełniającego konwencję dotyczącą pracy w rybołówstwie z
2007 r. (zwaną dalej „Konwencją”) i zastępującego zalecenie dotyczące pracy w
rybołówstwie nr 196 z 2005 r.,
przyjmuje dnia 14 czerwca roku 2007 następujące zalecenie, które otrzyma nazwę:
Zalecenie dotyczące pracy w rybołówstwie z 2007 r.

CZĘŚĆ I. WARUNKI PRACY NA STATKACH RYBACKICH

Ochrona osób młodych

1. Członkowie powinni określić wymagania w zakresie szkolenia przed wyjściem w morze osób między 16 a 18 rokiem życia pracujących na statkach rybackich z uwzględnieniem instrumentów międzynarodowych dotyczących szkolenia zawodowego w zakresie pracy na statkach rybackich obejmującego zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy, takie jak praca nocna, prace niebezpieczne, obsługa niebezpiecznych maszyn, transport ręczny i transport ładunków ciężkich, prace na wysokości, praca w godzinach nadliczbowych i inne zagadnienia wyodrębnione po ocenie określonych zagrożeń.
2. Szkolenie osób w wieku od 16 do 18 lat można przeprowadzić w ramach praktyki lub programu szkoleniowego, który powinien być prowadzony zgodnie z przyjętymi zasadami i monitorowany przez właściwe władze i który nie może kolidować z nauką.
3. Członkowie powinni podjąć działania zapewniające dostosowanie wyposażenia ratunkowego, ratowniczego i awaryjnego znajdującego się na statku, na którym znajdują się osoby poniżej 18 roku życia do wielkości tych osób.

4. Godziny pracy rybaków poniżej 18 roku życia nie powinny przekraczać ośmiu godzin dziennie i 40 godzin tygodniowo, a osoby te nie powinny pracować w godzinach nadliczbowych, o ile nie jest to konieczne, ze względów bezpieczeństwa.

5. Rybacy poniżej 18 roku życia powinni mieć zapewniony czas na posiłki oraz co najmniej jednogodzinną przerwę na główny posiłek dnia.

Badania lekarskie

6. Określając charakter badań Członkowie powinni brać pod uwagę na wiek badanych osób oraz charakter zadań, które będą one wykonywały.

7. Zaświadczenie lekarskie powinno być podpisane przez lekarza i poświadczone przez właściwą władzę.

8. Należy podjąć działania umożliwiające osobie, która po badaniach została uznana za niezdolną do pracy na statkach rybackich, lub niektórych typach statków rybackich, lub do wykonywania niektórych rodzajów prac na statku, wystąpienie o dodatkowe badanie przez lekarza opiniującego lub komisję lekarską niezależnych od jakiegokolwiek właściciela statków rybackich lub organizacji właścicieli statków rybackich lub rybaków.

9. Właściwa władza powinna uwzględniać międzynarodowe wytyczne dotyczące badań i zaświadczeń lekarskich dla osób pracujących na morzu, takie jak Wytyczne dotyczące prowadzenia badań lekarskich żeglarzy przed wyjściem w morze i okresowych (Guidelines for Conducting Pre-Sea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers) ILO/WHO.

10. W stosunku do rybaków wyłączonych z zakresu stosowania przepisów Konwencji dotyczących badań lekarskich właściwa władza powinna podjąć odpowiednie działania zapewniające nadzór nad ich stanem zdrowia w ramach bezpieczeństwa i higieny pracy.

Kwalifikacje i szkolenia

11. Członkowie powinni:

a) uwzględniać powszechnie przyjęte międzynarodowe standardy w zakresie szkolenia i kwalifikacji rybaków przy określaniu kwalifikacji wymaganych od szyprów, oficerów, inżynierów i innych osób pracujących na statkach rybackich;

b) zająć się kwestiami związanymi ze szkoleniem zawodowym rybaków takimi jak: planowanie i zarządzanie na szczeblu krajowym, w tym koordynacja; standardy dotyczące finansowania i szkoleń; programy szkoleniowe, w tym szkolenia przed rozpoczęciem pracy oraz krótkie kursy dla pracujących rybaków; metody szkolenia; współpraca międzynarodowa;

c) zapewnić dostęp do szkoleń bez dyskryminacji.

CZEŚĆ II. WARUNKI SŁUŻBY

Świadectwo służby

12. Po wygaśnięciu umowy świadectwo służby odnoszące się do tej umowy powinno być udostępnione rybakowi lub wpisane do książki służby rybaka.

Środki specjalne

13. W stosunku do rybaków wyłączonych z zakresu stosowania Konwencji właściwa władza powinna podjąć odpowiednie działania zapewniające im odpowiednią ochronę odnośnie do ich warunków pracy i środków rozwiązywania sporów.

Wynagrodzenie rybaków

14. Rybacy powinni mieć prawo do zaliczek na poczet wynagrodzenia wypłacanych zgodnie z warunkami określonymi przepisami.

15. W przypadku statków o długości 24 m i większej wszyscy rybacy powinni mieć prawo do minimalnego wynagrodzenia określonego w krajowych ustawach, rozporządzeniach lub układach zbiorowych.

CZEŚĆ III. ZAKWATEROWANIE

16. Przy określaniu wymogów lub wytycznych właściwe władze powinny brać pod uwagę odpowiednie wytyczne międzynarodowe dotyczące zakwaterowania, żywienia oraz zdrowia i higieny osób pracujących lub mieszkających na statkach, w tym najnowsze wersje Kodeksu bezpieczeństwa dla rybaków i statków rybackich (Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels) FAO/ILO/IMO oraz Fakultatywne wytyczne dotyczące projektowania, budowy i wyposażenia małych statków rybackich (Voluntary Guidelines for the Design, Construction and Equipment of Small Fishing Vessels) FAO/ILO/IMO.

17. Właściwe władze powinny współpracować z odpowiednimi organizacjami i agencjami w celu opracowywania i rozpowszechniania materiałów edukacyjnych oraz informacji i wytycznych dotyczących bezpieczeństwa i higieny zakwaterowania i żywienia na statkach rybackich.

18. Kontrole zakwaterowania załogi wymagane przez właściwe władze powinny być prowadzone razem z wstępnymi lub okresowymi ocenami lub kontrolami prowadzonymi w innych celach.

Projektowanie i budowa

19. Należy zapewnić odpowiednią izolację odsłoniętym pokładom nad miejscami zakwaterowania załogi, zewnętrznym grodziom pomieszczeń sypialnych i pomieszczeń do spożywania posiłków, szybom maszynowni i grodziom otaczającym kuchnię i inne pomieszczenia, w których wydziela się ciepło, a także aby w razie konieczności zapobiec skraplaniu się pary wodnej lub przegrzaniu pomieszczeń sypialnych, pomieszczeń do spożywania posiłków, pomieszczeń rekreacyjnych i korytarzy.

20. Należy zapewnić zabezpieczenie przed ciepłem wydzielanym przez przewody pary wodnej lub gorącej wody. Główne przewody pary i wydechowe nie powinny przechodzić przez miejsce pomieszczenia załogi lub przez prowadzące do nich korytarze. Jeżeli nie można tego uniknąć, rury powinny być odpowiednio izolowane i obudowane.

21. Materiały i wyposażenie stosowane w pomieszczeniach załogi powinny być odporne na wilgoć, łatwe w czyszczenia i ewentualnie uniemożliwiać zasiedlanie się insektów i innych szkodników.

Hałas i wibracje

22. Poziomy hałasu w pomieszczeniach do pracy i mieszkania, określone przez właściwą władzę powinny być zgodne z wytycznymi Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącymi granicznych wartości narażenia na czynniki zewnętrzne w miejscu pracy oraz w stosownym przypadku ze specjalną ochroną zalecaną przez Międzynarodową Organizację Morską wraz z późniejszymi instrumentami zmieniającymi lub uzupełniającymi dotyczącymi dopuszczalnych poziomów hałasu na statkach.

23. Właściwe władze wraz z właściwymi organami międzynarodowymi oraz przedstawicielami organizacji właścicieli statków rybackich i rybaków, uwzględniając w stosownym przypadku odpowiednie standardy międzynarodowe, powinny regularnie badać problem wibracji na statkach w celu zapewnienia, w miarę możliwości, lepszej ochrony rybaków przed negatywnymi skutkami wibracji.

1) Badanie to powinno obejmować skutki oddziaływania nadmiernych wibracji na zdrowie i samopoczucie rybaków oraz działania, jakie należy nakazać lub zalecić, aby obniżyć poziom wibracji na statkach rybackich w celu ochrony rybaków.

2) Działania prowadzące do zmniejszenia wibracji lub ich skutków powinny obejmować:

a) instruowanie rybaków w zakresie zagrożeń dla zdrowia wynikających z długotrwałego oddziaływania wibracji;

b) w razie potrzeby zapewnienie zatwierdzonych środków ochrony indywidualnej rybaków;

c) ocenę zagrożenia i ograniczenie oddziaływania wibracji w pomieszczeniach sypialnych, mesach, pomieszczeniach rekreacyjnych, stołówkach oraz innych pomieszczeniach rybaków poprzez wprowadzenie środków zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w Kodeksie praktyki odnośnie do czynników zewnętrznych w miejscu pracy oraz późniejszych zmienionych wersjach z uwzględnieniem różnicy między narażeniem w miejscu pracy i w pomieszczeniach zamieszkalnych.

Ogrzewanie

24. System grzewczy powinien zapewnić w pomieszczeniach załogi odpowiednią temperaturę, określoną przez właściwą władzę, przy normalnych warunkach pogodowych i klimatycznych, które mogą wystąpić w czasie rejsu, i powinien być zaprojektowany w taki sposób, aby nie zagrażał bezpieczeństwu lub zdrowiu rybaków lub bezpieczeństwu statku.

Oświetlenie

25. Sposoby oświetlania nie powinny zagrażać bezpieczeństwu lub zdrowiu rybaków lub bezpieczeństwu statku.

Pomieszczenia sypialne

26. W każdej koi powinien znajdować się wygodny materac z amortyzującą częścią dolną lub materac łączony ze sprężynową częścią dolną lub materac sprężynowy. Zastosowany materiał amortyzujący powinien być wykonany z zatwierdzonych materiałów. Koję nie powinny być umieszczone obok siebie w taki sposób, aby dostęp do jednej koi był możliwy tylko po przejściu przez inną. W przypadku koi dwupoziomowych dolna koja powinna znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 0,3 m nad podłogą, a górna koja powinna mieć pyłoszczelny spód i znajdować się mniej więcej w połowie wysokości między spodem dolnej koi, a spodem pokładników. Koję nie powinny być rozmieszczane na większej liczbie poziomów niż dwa. W przypadku koi rozmieszczonych wzdłuż burty statku powinien być tylko jeden poziom, kiedy okno boczne znajduje się nad koją.

27. Pomieszczenia sypialne powinny mieć zasłony okien bocznych oraz lustro, małe szafki na przybory toaletowe, półkę na książki oraz odpowiednią liczbę wieszaków na ubrania.

28. W miarę możliwości koję członków załogi powinny być tak rozmieszczone, żeby koję wachtowych były oddzielone i żeby pracownicy dzienni nie dzielili pomieszczenia z pracownikiem trzymającym wachtę.

29. Na statkach o długości 24 m i większej należy przewidzieć oddzielne pomieszczenia dla mężczyzn i kobiet.

Pomieszczenia sanitarne

30. Pomieszczenia sanitarne powinny być wyposażone:

- a) w podłogi z zatwierdzonych trwałych materiałów, które mogą być łatwo czyszczone, są odporne na wilgoć, z odpowiednimi systemami kanalizacyjnymi;
- b) w przegrody ze stali lub innego zatwierdzonego materiału, które powinny być wodoszczelne do wysokości co najmniej 0,23 m powyżej poziomu pokładu;
- c) w odpowiednie oświetlenie, ogrzewanie i wentylację; oraz
- d) w kanalizację ściekową z odpowiednio zwymiarowanych rur, wykonaną tak, żeby zminimalizować ryzyko zatkania i ułatwić czyszczenie; rury kanalizacyjne nie powinny być prowadzone przez zbiorniki z wodą słodką ani, w miarę możliwości, górne części stołówek lub pomieszczeń sypialnych.

31. Toalety powinny być zatwierdzonego typu z doprowadzeniem odpowiedniej ilości wody do spłukiwania i powinny być zawsze dostępne z możliwością niezależnej kontroli. W miarę możliwości powinny być usytuowane w pobliżu pomieszczeń sypialnych i umywalni. Jeżeli w toalecie znajduje się więcej niż jedna kabina, kabiny powinny być odpowiednio osłonięte, aby zapewnić prywatność.

32. Należy zapewnić oddzielne pomieszczenia sanitarne dla mężczyzn i kobiet.

Wypoczynek i rozrywka

33. W przypadkach, w których występuje wymóg zapewnienia możliwości wypoczynku i rozrywki, wyposażenie powinno obejmować co najmniej biblioteczkę i pomieszczenia do czytania, pisania i, w miarę możliwości, gier. Infrastruktura i usługi wypoczynkowo-rekreacyjne powinny być poddawane częstym przeglądom, aby zapewnić ich dostosowanie do potrzeb rybaków wynikających ze zmian technicznych, operacyjnych i innych. Należy także ewentualnie rozważyć następujące udogodnienia dostępne nieodpłatnie dla rybaków:

- a) palarnia;
- b) telewizja i radio;
- c) wyświetlanie filmów lub filmów wideo, których zapas powinien być odpowiedni do czasu trwania podróży i w razie konieczności wymieniany w stosownych odstępach czasu;
- d) sprzęt sportowy, w tym sprzęt do ćwiczeń, gry stołowe i gry pokładowe;

- e) biblioteka zawierająca literaturę fachową i inną, której zapas powinien być odpowiedni do czasu trwania rejsu i wymieniany w stosownych odstępach czasu;
- f) środki rękodzielnicztwa rozrywkowego; oraz
- g) sprzęt elektroniczny, taki jak odbiornik radiowy, telewizyjny, magnetowid, odtwarzacz CD/DVD, komputer osobisty i oprogramowanie oraz magnetofon.

Żywność

34. Rybacy zatrudnieni na stanowisku kucharza powinni być przeszkoleni i posiadać kwalifikacje odpowiadające ich stanowisku na statku.

CZEŚĆ IV. OPIEKA MEDYCZNA, OCHRONA ZDROWIA I ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Opieka medyczna na statku

35. Stosownie do występujących zagrożeń właściwa władza powinna określić wykaz środków i sprzętu medycznego, które powinny znajdować się na statkach rybackich; wykaz taki powinien obejmować środki higieny osobistej kobiet wraz z dyskretnymi, przyjaznymi dla środowiska pojemnikami na odpady.

36. Statki rybackie, na których znajduje się 100 lub więcej rybaków powinny mieć na pokładzie lekarza.

37. Rybacy powinni zostać przeszkoleni w zakresie udzielania pierwszej pomocy zgodnie z prawem krajowym z uwzględnieniem odpowiednich międzynarodowych przepisów prawnych.

38. Należy specjalnie opracować standardowy formularz zaświadczenia lekarskiego w celu ułatwienia poufnej wymiany informacji medycznych i innych dotyczących poszczególnych rybaków między statkiem rybackim a lądem w przypadku choroby lub urazu.

39. W przypadku statków o długości 24 m i większej, oprócz art. 32 Konwencji, należy uwzględnić następujące elementy:

a) ustalając środki i sprzęt medyczny, które powinny znajdować się na statku, właściwe władze powinny uwzględnić międzynarodowe zalecenia w tym zakresie, jak na przykład zalecenia zamieszczone w ostatnich wydaniach Międzynarodowego przewodnika medycznego dla statków (International Medical Guide for Ships) ILO/IMO/WHO, oraz Wzór wykazu leków podstawowych (Model List of Essential Medicines) WHO, a także aktualną wiedzę medyczną i uznane metody leczenia;

- b) środki i sprzęt medyczny powinny być sprawdzane co najmniej raz w roku; inspektor powinien sprawdzić czy kontrolowane są daty ważności i warunki przechowywania wszystkich leków, czy zawartości apteczki jest zgodna z wykazem i poradnikiem medycznym stosowanym w danym kraju oraz czy środki medyczne są oznakowane nazwą rodzajową oraz stosowaną nazwą handlową wraz z datą ważności i warunkami przechowywania;
- c) poradnik medyczny powinien wyjaśniać, jak korzystać ze środków i sprzętu medycznego i powinien być opracowany w sposób umożliwiający osobom innym niż lekarz opiekę na osobą chorą lub ranną na statku, zarówno w przypadku wskazówek medycznych udzielanych drogą radiową lub satelitarną jak i bez takich wskazówek; poradnik powinien być opracowany z uwzględnieniem międzynarodowych zaleceń w tym zakresie, również tych zawartych w ostatnich wydaniach Międzynarodowego poradnika medycznego dla statków (International Medical Guide for Ships) ILO/IMO/WHO oraz Poradnika pierwszej pomocy medycznej w wypadkach z udziałem produktów niebezpiecznych (Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods) IMO; oraz
- d) wskazówki medyczne udzielane drogą radiową lub satelitarną powinny być dostępne nieodpłatnie dla wszystkich statków niezależnie od bandery.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Prace badawcze, rozpowszechnianie informacji i konsultacje

40. Aby w sposób ciągły podnosić poziom bezpieczeństwa i higieny rybaków Członkowie powinni mieć opracowane strategie i programy zapobiegania wypadkom na statkach rybackich przewidujące gromadzenie i rozpowszechnianie materiałów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, prac badawczych i analiz z uwzględnieniem postępu technologicznego i wiedzy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz odpowiednich międzynarodowych przepisów prawnych.

41. Właściwa władza powinna podejmować działania zapewniające regularne konsultacje w kwestiach bezpieczeństwa i higieny mające na celu stosowne informowanie osób zainteresowanych o krajowych, międzynarodowych i innych wydarzeniach w tym obszarze oraz o ich ewentualnym zastosowaniu na statkach rybackich pod banderą Członka.

42. Zapewniając przekazywanie właścicielom statków rybackich, szyprom, rybakom i innym osobom dostateczne i właściwe wytyczne, materiały szkoleniowe lub inne odpowiednie informacje właściwa władza powinna uwzględniać odpowiednie standardy międzynarodowe, kodeksy, wytyczne i inne informacje. Właściwa władza powinna jednocześnie dysponować bieżącymi wynikami międzynarodowych badań i wytycznymi w zakresie bezpieczeństwa i

higieny w sektorze rybołówstwa, w tym odpowiednich badań w zakresie ogólnych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, które mogą mieć zastosowanie do pracy na statkach rybackich, i stosować je w praktyce.

43. Informacje dotyczące określonych zagrożeń powinny być przekazywane wszystkim rybakom i innym osobom na pokładzie w formie oficjalnych komunikatów zawierających instrukcje lub wytyczne lub w innej odpowiedniej formie.

44. Należy tworzyć wspólne komisje ds. bezpieczeństwa i higieny pracy:

a) na lądzie;

b) lub na statkach rybackich, jeżeli właściwe władze po konsultacji ustalą, że jest to celowe przy danej liczbie rybaków na statku rybackim.

Systemy zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy

45. Przy ustalaniu metod i programów dotyczących bezpieczeństwa i higieny w sektorze rybołówstwa właściwa władza powinna uwzględniać wszelkie odpowiednie wytyczne międzynarodowe dotyczące systemów zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, w tym Wytyczne dotyczące systemów zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy ILO-OSH 2001.

Ocena ryzyka

46.1) Ocena ryzyka w odniesieniu do rybołówstwa powinna być w stosownym przypadku przeprowadzana z udziałem rybaków lub ich przedstawicieli i powinna obejmować:

a) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem;

b) szkolenie z uwzględnieniem odpowiednich postanowień rozdziału III Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht z 1995 r. (Konwencja STCW-F) przyjętej przez IMO; oraz

c) instruowanie rybaków podczas rejsu.

2) W celu wprowadzenia w życie ust. 1 lit. a) Członkowie, po konsultacji, powinni przyjąć przepisy lub inne środki wymagające:

a) regularnego i czynnego zaangażowania wszystkich rybaków w podniesienie bezpieczeństwa i higieny poprzez stałe identyfikowanie zagrożeń, ocenę ryzyka i podejmowanie działań w zakresie zagrożeń poprzez zarządzanie bezpieczeństwem;

b) stosowania systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, który może obejmować strategię bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisy dotyczące udziału rybaków i przepisy dotyczące organizacji, planowania, wdrażania i oceny systemu oraz podejmowanie działań w celu poprawy systemu, oraz

c) stosowanie systemu wspomagającego wdrażanie strategii i programu bezpieczeństwa i higieny oraz umożliwiającego rybakom wywieranie wpływu na kwestie bezpieczeństwa i higieny; pokładowe procedury prewencyjne powinny być opracowane w taki sposób, aby wymagały od rybaków identyfikowania zagrożeń i potencjalnych zagrożeń oraz wdrażania działań mających na celu zmniejszenie lub wyeliminowanie tych zagrożeń.

3) Opracowując przepisy, o których mowa w ust. 1 lit. a) Członkowie powinni brać pod uwagę odpowiednie instrumenty międzynarodowe dotyczące oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem.

Specyfikacja techniczna

47. Członkowie powinni zająć się następującymi kwestiami w stopniu, w jakim ma to zastosowanie i jest właściwe dla warunków w sektorze rybołówstwa:

- a) zdolność żegluga i stabilność statków rybackich;
- b) komunikacja radiowa;
- c) temperatura, wentylacja i oświetlenie miejsc pracy;
- d) ograniczenie śliskości powierzchni pokładu;
- e) bezpieczeństwo maszyn, w tym zabezpieczenie maszyn;
- f) zapoznavanie nowych rybaków i obserwatorów połowów ze statkiem;
- g) środki ochrony indywidualnej;
- h) gaszenie pożarów i ratowanie życia;
- i) ładowanie i rozładowywanie statku;
- j) urządzenia podnoszące;
- k) urządzenia do kotwiczenia i cumowania;
- l) bezpieczeństwo i higiena pomieszczeń mieszkalnych;
- m) hałas i wibracje w miejscach pracy;
- n) ergonomia, w tym ergonomia rozkładu stanowisk roboczych oraz podnoszenie ręczne i transport ręczny;
- o) sprzęt i procedury łowienia, transportu, przechowywania i przetwarzania ryb i innych zasobów morskich;
- p) projektowanie, budowa i modyfikacja statków a bezpieczeństwo i higiena pracy;
- q) nawigacja i obsługa statku;
- r) niebezpieczne materiały stosowane na statku;
- s) bezpieczne sposoby wchodzenia na statek i opuszczania statku w porcie;
- t) specjalne wymogi bezpieczeństwa i higieny dla osób młodych;

- u) zapobieganie zmęczeniu; oraz
- v) inne kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną.

48. Opracowując przepisy i inne środki dotyczące standardów technicznych odnoszących się do bezpieczeństwa i higieny na statkach rybackich właściwe władze powinny uwzględniać najnowsze wydanie Kodeksu bezpieczeństwa dla rybaków i statków rybackich (Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels) FAO/ILO/IMO, część A.

Sporządzenie wykazu chorób zawodowych

49. Członkowie powinni sporządzić wykaz chorób, które mogą wystąpić w wyniku zagrożenia niebezpiecznymi substancjami lub warunkami w sektorze rybołówstwa.

Zabezpieczenie społeczne

50. W celu rozszerzenia zabezpieczenia społecznego stopniowo na wszystkich rybaków, Członkowie powinni aktualizować na bieżąco następujące informacje:

- a) procent ubezpieczonych rybaków;
- b) zakres zdarzeń objętych ubezpieczeniem;
- c) wysokość świadczeń.

51. Każda osoba chroniona na mocy art. 34 Konwencji powinna mieć prawo do odwołania w przypadku odmowy świadczeń lub niekorzystnego ustalenia jakości lub wysokości świadczenia.

52. Ochrona, o której mowa w art. 38 i 39 Konwencji, powinna być przyznawana w ramach zakresu zdarzeń objętych zabezpieczeniem.

CZĘŚĆ V INNE POSTANOWIENIA

53. Właściwa władza powinna opracować strategię kontroli dla upoważnionych urzędników w celu podejmowania działań, o których mowa w art. 43 ust. 2 Konwencji.

54. Członkowie powinni ze sobą współpracować w jak największym zakresie przy przyjmowaniu uzgodnionych na poziomie międzynarodowym wytycznych dotyczących strategii, o której mowa w ust. 53 niniejszego zalecenia.

55. Przyznając licencje połowowe w swojej wyłącznej strefie ekonomicznej Członek jako państwo nadmorskie może wymagać, żeby statki rybackie spełniały wymagania Konwencji. Jeżeli licencje są wydawane przez państwa nadmorskie, państwa te powinny uwzględniać świadectwa lub inne ważne dokumenty stwierdzające, że dany statek został poddany kontroli

przez właściwą władzę lub w jej imieniu został uznany za spełniający postanowienia Konwencji.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Zalecenia przyjętego należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej dziewięćdziesiątej szóstej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 15 czerwca 2007 r.

Na dowód czego w dniu 15 czerwca 2007 r. złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji
KASTRIOT SULKA

Dyrektor Generalny
Międzynarodowego Biura Pracy
JUAN SOMAVIA